

ПРОГРАМА

През последните 4 години за всички ни стана ясно, че възможностите, с които разполага един декан, за да промени и направлява събитията в съответния факултет, са и много, и малко. Малко, доколкото те са ограничени от задължителната необходимост да се обслужва и осигурява един перманентно течащ процес – учебният процес; от началото на учебната година през подготовката на учебните разписания и осигуряването на преподавателите, сесиите, КСК, записването на новоприетите – това е един постоянен кръговрат, в който деканатът е по-скоро изпълняващо и администриращо звено, отколкото извор на оригиналност (в тази област оригиналните идеи по-скоро са опасни – образователната система е консервативна и инертна и резките движения и промени най-често не дават добри резултати). Възможностите на декана да променя пейзажа около себе си не са особено големи и защото повечето от случващите се неща са предварително регламентирани в съответните закони, правилници, вътрешни решения и т.н. Така че деканът всъщност разполага с относително малка „територия“ за творчество.

От друга страна обаче, от декана зависи може би не толкова КАКВО, но със сигурност КАК ще се случват нещата във Факултета. От него зависи напр. поне донякъде каква ще бъде атмосферата на общуване, с какво настроение хората ще отиват на работа, дали те ще могат да разчитат на добро административно и логистично обслужване, дали и доколко ще бъде обръщано внимание на студентското мнение и потребности. С други думи, работата на декана в много голяма степен е свързана с умението му да общува с колегиума и със студентите, с желанието му (или липсата на желание) да вникне в конкретния проблем на отделния човек или група хора. И не на последно място – с готовността и способността му да взема решения и да поема отговорност за тях. Защото далеч не всички решения, които се налага да взема един декан, са лесни или приятни. И все пак съм убедена, че вие бихте предпочели да имате пред себе си човек, който е готов да заема ясна позиция и да я отстоява (разбира се, в полза на факултета и с оглед на една по-далечна перспектива, а не само от гледна точка на днешния момент).

Далеч съм от мисълта, че моята работа през изтеклия мандат е била без грешки и недостатъци – и за мен, както и за повечето от нас, това беше първи опит на административното поприще; не очаквам, че всички ще одобряват взетите от мене решения, нито начина ми на работа – бих се разтревожила дори, ако беше така. Но държа да кажа, че всичко, което направих през последните 4 години, беше направено безкористно, с добро намерение и с желание Факултетът да има по-добра перспектива в бъдеще.

И като говорим за бъдещето на Факултета:

- Довършване на акредитационния процес – магистърски и докторантски програми;
- Нови специалности – бакалавърски засега по-скоро не, освен може би Балканистика, или поне по-сериозно участие в изработването на концепцията за развитието ѝ; но сериозно развитие на магистърски програми, вкл. съвместно с други ф-ти.
- Довършване на кадровото окомплектоване (в посока теология и др.)
- Трайно решаване на проблема с информационното обслужване – web-сайта, техническите сътрудници, библиотеката;
- И по-интензивни контакти между специалностите и научните направления.